

Sygn. akt III AUa 984/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski

SSA Beata Michalska (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 grudnia 2015 r. w Ł.

sprawy **D. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji D. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 11 marca 2015 r. sygn. akt VI U 439/14

oddala apelację .

Sygn. akt III AUa 984/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 marca 2015r. Sąd Okręgowy w Płocku oddalił odwołanie D. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z 17 stycznia 2014 r. stwierdzającej, że odwołująca się, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 lipca 2013 r.

Rozstrzygnięcie zapadło w następującym stanie faktycznym:

D. P. ukończyła zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie sprzedawcy w 2001r., w latach 2006-2012 ukończyła szereg kursów i szkoleń z zakresu kosmetyki dotyczących m.in. zabiegów pielęgnacyjnych dłoni i stóp, artystycznego przedłużania paznokci, piercingu, makijażu permanentnego, aplikacji i stylizacji rzęs. Odwołująca ukończyła studia na kierunku zdrowie publiczne w zakresie odnowy biologicznej z kosmologią i w dniu 29 czerwca 2008r. uzyskała tytuł zawodowy licencjata. W 2006 r. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie usług stylizacji paznokci. Od 21 stycznia 2008 r. odwołująca była zatrudniona w Hotel (...) Sp. z o.o. w pełnym wymiarze czasu pracy jako kosmetyczka. Odwołująca, będąc zatrudnioną w Hotelu (...), zarabiała około 2000 zł miesięcznie. Na wniosek odwołującej od dnia 13 czerwca 2013r. zmniejszono wymiar jej zatrudnienia do 1/2 etatu. Od 19 lutego 2013 r. do 12 czerwca 2013 r. odwołująca przebywała na zwolnieniu lekarskim, natomiast od 13 czerwca 2013 r. do 2 lipca 2013 r. przebywała na

urlopie wypoczynkowym. Od 3 lipca 2013 r. do 21 sierpnia 2013 r. ponownie korzystała ze zwolnienia lekarskiego, a od (...) r. do 20 sierpnia 2014 r. była na urlopie macierzyńskim.

D. P. w dniu 1 lipca 2013 r., będąc w ósmym miesiącu ciąży, zarejestrowała działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej prowadzonej przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet pod firmą (...). W tym samym dniu odwołująca dokonała zgłoszenia siebie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz dobrowolnie do ubezpieczenia chorobowego, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Odwołująca zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9.280,00 zł za lipiec 2013r. i w wysokości 6.635,58 zł za sierpień 2013r. Od 23 sierpnia 2013r. wystąpiła do ZUS o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. Głównym przedmiotem działalności odwołującej miała być sprzedaż wysyłkowa używanej i nowej odzieży dla dzieci i niemowląt. W związku z zarejestrowaniem działalności odwołująca dysponowała wizytówkami i ulotkami. Nikogo nie zatrudniała. Nie miała biura. Razem z mężem i dzieckiem mieszkała okresowo u swoich rodziców i okresowo u teściowej. Mąż odwołującej pracuje w Przedsiębiorstwie (...) jako operator ładowarko – koparki. W dniu 11 lipca 2013r. zawarła umowę o prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów z A. Ł. – Biuro (...) w D., w której przewidziano wynagrodzenie za te czynności wynagrodzenie w kwocie 90,00 zł netto miesięcznie.

W okresie, kiedy odwołująca miała zarejestrowaną działalność gospodarczą dokonywała zakupów w sklepach sieciowych typu (...) i (...). Odwołująca kupowała najczęściej po jednej lub kilka sztuk ubranek dziecięcych z danego asortymentu, najczęściej niemowlęcych. Ubranka, które kupowała były najczęściej w rozmiarach od 74 do 122 cm. Starszy syn odwołującej nosi rozmiar 98. W lipcu 2013r. zakupiła: w dniu 5 lipca 2013r. - 4 sztuki body, 4 sztuki kompletów i 3 sztuki pajacyków za kwotę 175,28 zł, w dniu 6 lipca 2013r. - po jednej sztuce ubranek różnego rodzaju i ręczniki za łączną kwotę 441,80 zł, w dniu 19 lipca 2013r. w sklepie (...) klapki – japonki za kwotę 129,00 zł, w dniu 25 lipca 2013r. – spódnicę za kwotę 51,98 zł, w dniu 29 lipca 2013r. – pluszowego misia z dźwiękiem za kwotę 55,99 zł. W lipcu 2013r. dokonała zakupów na łączną kwotę 845,06 zł. W sierpniu 2013r. zakupiła: w dniu 12 sierpnia 2013r. – cztery rodzaje body za kwotę 79,96 zł i ubranka po jednej sztuce za kwotę 150,30 zł, w dniu 13 sierpnia 2013r. – legginsy i spódnicę za kwotę 64,70 zł. W sierpniu 2013r. dokonała zakupów na łączną kwotę 294,96 zł. W księdze przychodów i rozchodów wykazała w lipcu 2013r. sprzedaż na łączną kwotę 3.109,47 zł oraz w sierpniu 2013r. sprzedaż na łączną kwotę 314,53 zł. W dniu 28 września 2013r. dokonała zakupów przez Internet po dwie sztuki rajstop i bluzek chłopięcych oraz po jednej sztuce body, spodni niemowlęcych, pajaca, swetra niemowlęcego na łączną kwotę 238,50 zł. W październiku 2013r. zakupiła: w dniu 5 października 2013r. dwie czapki, dwie sztuki body, kombinezon i rajstopy na łączną kwotę 265,12 zł oraz 7 października 2013r. po jednej sztuce rajstop, bluzek chłopięcych i dwie sztuki dresów niemowlęcych na łączną kwotę 82,99 zł. W listopadzie 2013r. zakupiła: w dniu 6 listopada 2013r. dwie sztuki pieluszek wielorazowych z wkładek z bambusa, wkład czterowarstwowy bambusowo – węglowy, pluszowy (...), dwa otulacze i gruszkę do nosa na łączną kwotę 203,80 zł oraz w dniu 30 listopada 2013r. ubranka na łączną kwotę 349,52 zł.

W dniu 9 kwietnia 2014 r. odwołująca dokonała zmiany wpisu w rejestrze poprzez rozszerzenie uprzednio zarejestrowanej działalności gospodarczej i rozpoczęcie działalności w zakresie wizażu pod firmą (...). W dniu 27 sierpnia 2014 r. odwołująca przekazała do ZUS formularz (...), dokonując zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego chorobowego z datą od 22 sierpnia 2014 r., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Jednocześnie naliczyła i odprowadziła składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru składek: - za sierpień 2014 r. -162,58 zł i za wrzesień 2014r. -504,00 zł. W dniu 26 października 2014 r. odwołująca wydzierżawiła miejsce i szafkę w lokalu przy ul. (...) w D.. Wykonuje tam zabiegi w zakresie wizażu i makijażu, pielęgnacji paznokci oraz przedłużania rzęs. W dniu 1 października 2014 r. odwołująca zawarła umowę z Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w D., której przedmiotem było uzyskanie przez odwołująca usług (...). W dniu 26 września 2014 r. odwołująca zawarła umowę z (...) S.A. w przedmiocie odbioru, transportu i utylizacji odpadów medycznych z grupy (...).

Od 9 kwietnia 2014 r. odwołująca prowadzi działalność gospodarczą w sposób zorganizowany i ciągły. Przed tą datą mimo zarejestrowania działalności gospodarczej nie prowadziła jej w sposób zorganizowany i ciągły.

W toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ rentowy od września 2013r. D. P. przedłożyła 8 wystawionych przez nią w ramach działalności gospodarczej faktur: z 12 lipca 2013r. na nabywcę J. R. z D. na kwotę 72,40 zł, z 13 lipca 2013r. na nabywcę A. R. z D. na kwotę 55,70 zł, z 18 lipca 2013r. na nabywcę K. P. z D. na kwotę 94,90 zł, z 31 lipca 2013r. na nabywcę M. S. z D. na kwotę 57,47 zł, z 12 sierpnia 2013r. na nabywcę J. R. na kwotę 104,77 zł, z 14 sierpnia 2013r. na nabywcę A. L. z D. na kwotę 76,76 zł, z 14 sierpnia 2013r. na nabywcę M. A. z D. na kwotę 54,80 zł, z 20 sierpnia 2013r. na nabywcę J. R. na kwotę 78,00 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym, powołując się na treść art. 6 ust 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 205 z 2009r., poz. 1552 ze zm.) oraz art. 2 ustawy z 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013r., poz. 672 – tekst jednolity z późn. zm.) Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgłoszenie się D. P. do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 1 lipca 2013r. zostało dokonane jedynie celem umożliwienia skorzystania z wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził, by odwołująca od 1 lipca 2013r. podjęła się prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w sposób zorganizowany i ciągły. W ocenie Sądu odwołująca próbowała stworzyć jedynie pozory prowadzenia tej działalności od tej daty i w tym celu złożyła wnioski o wpis do (...), zawarła umowę z księgową, wydrukowała wizytówki i ulotki. Brak jest przekonujących i wiarygodnych dowodów na to, że wnioskodawczyni miała rzeczywisty zamiar prowadzenia od 1 lipca 2013r. działalności gospodarczej, z której osiągalny byłby dochód wystarczający na pokrycie kosztów, choćby składek zadeklarowanych od kwoty 9.280 zł miesięcznie. Analiza treści złożonych w postępowaniu faktur prowadzi do wniosku, że odwołująca kupowała najczęściej po jednej lub kilka sztuk ubrań dziecięcych w rozmiarze niemowlęcym na własny użytek z przeznaczeniem dla dziecka, które miało urodzić się w sierpniu 2013r. Wykazana przez odwołującą w prowadzonej przez nią ewidencji przychodów sprzedaż nie została udowodniona. Odwołując nie dysponuje rachunkami potwierdzającymi tę sprzedaż, dowodami nadania przesyłki z towarami, której sprzedaż miała dotyczyć. Ponadto, w momencie rejestracji działalności gospodarczej odwołująca, będąc zatrudnioną na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem około 2.000 zł miesięcznie, od 3 lipca 2013r. do 21 sierpnia 2013r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, a zatem była w okresie niezdolności do pracy spowodowanej chorobą. Zdaniem Sądu podjęte przez odwołującą się czynności legalizujące działalność gospodarczą (wpis do ewidencji i zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych) zostały dokonane jedynie w celu umożliwienia skorzystania z zasiłku macierzyńskiego (naliczanego od bardzo wysokiej podstawy), do których nie miałyby prawa bez podlegania ubezpieczeniu chorobowemu przez określony czas. Do takiego wniosku prowadzi fakt, że zgłoszenia prowadzenia działalności od zadeklarowanej bardzo wysokiej podstawy wymiaru składek wnioskodawczyni dokonała na bardzo krótko przed planowanym terminem porodu (dziecko urodziła (...)), mimo że osiągnięte przez nią dochody takiej podstawy nie uzasadniały, a przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych jako osoba prowadząca działalność wnioskodawczyni miała pracowniczy tytuł do ubezpieczenia chorobowego od znacznie niższej podstawy wymiaru składki – 2000 zł. Nieprowadzenie działalności gospodarczej wyłącza obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu. Z tych wszystkich względów na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. Sąd Okręgowy odwołanie oddalił.

W apelacji ubezpieczona zaskarżyła ten wyrok w całości, zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 ustawy z 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013r., poz. 672 – tekst jednolity z późn. zm.) poprzez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, że istotnym i jedynym z nieodzownych elementów decydujących o prowadzeniu działalności gospodarczej jest kryterium osiągnięcia dochodu (zysku) w sytuacji, gdy prawidłowa wykładnia wskazuje, iż osiągnięcie zysku nie stanowi kryterium decydującego i wymaganego do określenia, czy działalność gospodarcza jest prowadzona czy też nie;
2. naruszenie prawa procesowego, tj.: a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez ustalenie stanu faktycznego w sposób sprzeczny z materiałem dowodowym zebrany w sprawie i uznaniu, że ubezpieczona przed 9 kwietnia 2014r., mimo zarejestrowania działalności gospodarczej nie prowadziła jej w sposób zorganizowany i ciągły, w sytuacji gdy z

jej zeznań wynika, iż podjęte przez ubezpieczoną działania w ramach działalności gospodarczej miały charakter zorganizowany i ciągły,

b) art. 231 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w sprawie nielogicznych i sprzecznych z doświadczeniem życiowym wniosków polegających na przyjęciu, że: - ubezpieczona dokonywała zakupów ubrań w ramach działalności gospodarczej na własny użytek i potrzeby z przeznaczeniem dla jej dziecka, które miało urodzić się w sierpniu 2013r., pomimo że z materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczona dokonywała również zakupów ubrań i artykułów dla dziewczynek, a płeć dziecka spodziewanego przez ubezpieczoną była określona jako męska,

- ubezpieczona nie mogła posiadać w dacie opłacenia wysokich składek oszczędności pochodzących z wesela z uwagi na wiek starszego dziecka, w sytuacji gdy starsze dziecko ubezpieczonej urodziło się po dacie przyjęcia weselnego,

- uznaniu zeznań J. P. (1) w zakresie, w którym zeznawał na okoliczność prowadzenia przez ubezpieczoną działalności gospodarczej w zakresie usług kosmetycznych za wiarygodne, a w części dotyczącej prowadzenia przez ubezpieczoną działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży ubrań dziecięcych i niemowlęcych za niewiarygodne z uwagi na to, że J. P. (2) jest mężem ubezpieczonej i ma interes w zeznawaniu na jej korzyść.

Wskazując na wyżej wymienione zarzuty, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania. Ponadto wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci świadectwa ślubu, umowy z 10 lutego 2012r. na organizację przyjęcia weselnego, odpisu skróconego aktu urodzenia I. P..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie to kwestia podlegania D. P. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 1 lipca 2013 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t.: Dz.U. z 2013r., poz. 121) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. W myśl art. 11 ust. 2 dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 5. Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. ZUS wyłączył D. P. z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 1 lipca 2013 r. ustalając, że nie podlega tym ubezpieczeniom, ponieważ nie istnieje tytuł do objęcia ubezpieczeniami w postaci prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Stanowisko organu rentowego podzielił Sąd Okręgowy, słusznie uznając, że skarżąca nie zaprezentowała wystarczających dowodów potwierdzających rozpoczęcie i prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej począwszy od 1 lipca 2013 r. Przedstawione dowody potwierdzają natomiast faktyczne podjęcie takiej działalności w innym zakresie, ale zdecydowanie później od 9 kwietnia 2014r. Wbrew twierdzeniom apelacji, Sąd Okręgowy nie skupił się tylko na kwestii osiągania przez wnioskodawczynię zysku z działalności gospodarczej. Sąd I instancji nie pominął kluczowej dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie okoliczności, czy odwołująca faktycznie prowadziła w spornym okresie pozarolniczą działalność gospodarczą.

W judykaturze i piśmiennictwie utrwalony jest pogląd, że obowiązkowe ubezpieczenie społeczne osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z rzeczywistego prowadzenia tej działalności, a zatem o wyłączeniu z

tego ubezpieczenia, decyduje faktyczne nieprowadzenie tej działalności. Natomiast kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają pewne znaczenie w sferze dowodowej, ale nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Przepis art. 13 pkt 4 ustawy systemowej jednoznacznie kładzie nacisk na rozpoczęcie wykonywania pozarolniczej działalności i zaprzestanie wykonywania tej działalności, a nie na moment dokonania w ewidencji działalności gospodarczej stosownego wpisu o zarejestrowaniu działalności bądź jego wykreślenia. W konsekwencji obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (a więc wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (nie wykonuje). Ocena, czy wykonywana jest działalność gospodarcza, należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej.

Przenosząc powyższe rozważania na stan faktyczny niniejszej sprawy stwierdzić należy, że z ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika jednoznacznie, iż D. P. nie prowadziła od 1 lipca 2013r. pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (j.t.: Dz. U. z 2013r., poz. 672 z późn. zm.). Zgodnie z art.2 cyt. ustawy, działalnością taką jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Aby ustalić, czy doszło do rzeczywistego czy też tylko pozornego rozpoczęcia i prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, Sąd pierwszej instancji przeprowadził dokładne postępowanie dowodowe, zgromadzone dowody ocenił prawidłowo i logicznie, nie przekraczając przy tym granic swobodnej oceny dowodów, zakreślonych treścią art.233§1 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że skutecznie postawiony zarzut naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, iż sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego oraz brak jest wszechstronnej oceny wszystkich istotnych dowodów (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 1998 r. II UKN 151/98 - OSNAPiUS 1999/15/492; z 4 lutego 1999 r. II UKN 459/98 - OSNAPiUS 2000/6/252; z 5 stycznia 1999 r. II UKN 76/99 - OSNAPiUS 2000/19/732). Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo- skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 LEX nr 56906). Naruszenie zasad swobodnej oceny dowodów nie może polegać na przedstawieniu przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, a tylko na podważeniu przesłanek tej oceny z wykazaniem, że jest ona rażąco wadliwa lub oczywiście błędna - czego, zdaniem Sądu Apelacyjnego, skarżący we wniesionej apelacji nie uczynił. Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wywiódł trafne wnioski. Sąd Apelacyjny w całości aprobuje stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy przyjmuje za swoje.

Jak ustalił Sąd Okręgowy, podjęte przez ubezpieczoną czynności legalizujące działalność gospodarczą w postaci wpisu do ewidencji i zgłoszenia do ubezpieczeń były czynnościami mającymi stworzyć tylko pozory rozpoczęcia przez ubezpieczoną z dniem 1 lipca 2013r. działalności gospodarczej, która faktycznie nie była wykonywana. Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił okoliczności towarzyszące działaniom „legalizującym” tę działalność i ustalił właściwy motyw działania ubezpieczonej. Wbrew twierdzeniom apelacji, w przedmiotowej sprawie odwołująca nie przedstawiła wystarczających dowodów, z których wynikałoby, że od lipca 2013r. faktycznie podjęła w sposób zorganizowany i ciągły działalność gospodarczą. Trudno uznać za taki dowód faktury, z których treści wynika, iż odwołująca dokonywała zakupów ubranek, których ilość i rodzaj, jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy, wskazuje, że były kupowane na własny użytek i potrzeby z przeznaczeniem dla własnych dzieci w tym dziecka, które miało urodzić się w sierpniu 2013r. M.in. odwołująca złożyła fakturę na pojedynczy zakup obuwia (kłapek w sklepie (...)) i ubrań damskich, co również potwierdza zakup na własny użytek. Także dowody sprzedaży nie potwierdzają faktu prowadzenia działalności ciągłej i zorganizowanej. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 16 stycznia 2014r., w sprawie o sygn.akt I UK 235/13, „ciągłość w działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, tak aby odróżnić prowadzoną działalność gospodarczą od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usługi, które same w sobie nie stanowią lub nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą. Drugi aspekt, wynikający zresztą z pierwszego, to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej.

Oba aspekty zależą od zachowania osoby podejmującej działalność gospodarczą. W przypadku wątpliwości, co do rozpoczęcia i prowadzenia działalności gospodarczej decyduje więc sfera faktów, gdyż również wola czy zamiar strony należą do ustaleń stanu faktycznego w sprawie.” W spornym okresie odwołująca sprzedała pojedyncze rzeczy kilku znajomym, w tym koleżance z dzieciństwa A. R., czy teściowej. W tak ustalonych okolicznościach faktycznych nie można zarzucić Sądowi Okręgowemu przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów przez nieuznanie za w pełni wiarygodnego dowodu z odrębnych zapisków strony dot. dokonanych transakcji bez ich udokumentowania. Niewadliwa jest też ocena zeznań męża ubezpieczonej. Niewątpliwie do zeznań osoby najbliższej, współmałżonka, który ma interes w tym, aby zeznawać na korzyść ubezpieczonej (finansowy i osobisty), należy podejść z większą ostrożnością. Nie może być on decydującym dowodem potwierdzającym prowadzenie działalności gospodarczej przez odwołującą się. Marginalne znaczenie mają zeznania świadków obcych: E. C. i K. B., ponieważ odnosiły się głównie do podjętej przez odwołującą się w kwietniu 2014r. działalności gospodarczej w zakresie wizażu. Przy czym Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, iż od 9 kwietnia 2014r., po dokonaniu zmiany we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, odwołująca się faktycznie rozpoczęła i prowadziła tę działalność. Z poczynionych ustaleń wynika również, że D. P. bezpośrednio przed zarejestrowaniem działalności gospodarczej podlegała ubezpieczeniom społecznym jako pracownik od podstawy wymiaru składki – 2.000 zł. Dokonując zaś od 1 lipca 2013 r. zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego wnioskodawczyni do podstawy wymiaru składek zadeklarowała kwotę zbliżoną do maksymalnej podstawy wymiaru składki (odpowiednio za lipiec 2013 r. - 9.280 zł, za sierpień 2013 r. - 6.635,58 zł. z uwagi na urodzenie dziecka 22 sierpnia 2013r.). Po zakończeniu zaś okresu zasiłku macierzyńskiego wnioskodawczyni od 22 sierpnia 2014r. powróciła do minimalnej podstawy wymiaru składek, tj. 30% minimalnego wynagrodzenia. Rację ma apelujący, iż obowiązująca ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie daje podstaw do zakwestionowania wysokości zadeklarowanej składki przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą, jeśli mieści się w granicach określonych ustawą. Sąd ma jednak prawo, w ramach rozważenia wszystkich istotnych okoliczności w sprawie, dokonać oceny również tego, czy wysokość zadeklarowanej składki ma odniesienie do rzeczywistych dochodów z działalności gospodarczej, aby w rezultacie dokonać prawidłowych ustaleń faktycznych po wszechstronnym rozważeniu wszystkich istotnych okoliczności w sprawie. Przy badaniu, czy odwołująca faktycznie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej z dniem 1 lipca 2013r. (czy prawie rok później), nie jest bowiem obojętne ustalenie motywów i celu podjęcia działalności w końcowych miesiącach ciąży przez osobę będącą niezdolną do pracy od pierwszych miesięcy ciąży (od 19 lutego do 12 czerwca 2013r.). Przy czym już 2 dni później po dokonaniu wpisu o rozpoczęciu działalności gospodarczej odwołująca stała się ponownie niezdolna do pracy i pozostawała na zwolnieniu lekarskim u pracodawcy Hotel (...) do porodu w dniu 21 sierpnia 2014r. Oznacza to, że w dacie podejmowania decyzji o działalności gospodarczej, musiała mieć świadomość co do braku realnych możliwości wykonywania obowiązków z nią związanych w dłuższym okresie w sposób ciągły.

Słusznie uznał zatem Sąd I instancji, że zgłoszenie się D. P. od 1 lipca 2013r. do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej miało na celu jedynie umożliwienie skorzystania z wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego związanych z macierzyństwem. Po stronie ubezpieczonej brak było woli do uczynienia z działalności gospodarczej w postaci sprzedaży internetowej stałego źródła dochodu. Podjęte zaś w okresie lipiec – sierpień 2013r. formy aktywności zawodowej miały co najwyżej charakter okazjonalny. Sąd Apelacyjny przy tym nie neguje podnoszonej w apelacji okoliczności, że opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne za lipiec i sierpień 2013r., umożliwiły ubezpieczonej posiadane przez nią oszczędności weselne. Nie zmienia to jednak faktu, że zadeklarowanie tak wysokiej podstawy wymiaru składek było nieuzasadnione ekonomicznie, w sytuacji gdy, odwołująca się miała prawo do znacznie niższej preferencyjnej składki na ubezpieczenie społeczne (od podstawy wymiaru równej 30 % minimalnego wynagrodzenia) a dochody z prowadzonej działalności nie wystarczały na pokrycie zobowiązań składkowych liczonych od tak wysokiej podstawy.

Sąd Apelacyjny podziela linię orzecniczą Sądu Najwyższego stanowiącą, że „podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej wykonywanej w sposób ciągły przez kobiety w ciąży nie stanowi przeszkody do podlegania ubezpieczeniom społecznym”. Możliwość podjęcia działalności gospodarczej przez kobiety w ciąży, chociażby jednym z powodów do jej podjęcia była możliwość uzyskania ochrony ubezpieczeniowej nie jest prawnie zabroniona. Zauważyć jednak należy, że o istnieniu tytułu do ubezpieczeń społecznych związanego z pozarolniczą działalnością gospodarczą

decyduje fakt rzeczywistego prowadzenia tej działalności, a tego odwołująca jak ustalono w niniejszej sprawie, nie wykazała.

Odnosząc się do zarzutów apelacji, co do prawidłowości przeprowadzonego przez Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie postępowania, stwierdzić należy, iż są one niezasadne. W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji wyrokował po dokładnym wyjaśnieniu okoliczności sprawy, w oparciu o wystarczający materiał dowodowy. Zawarte w apelacji zarzuty stanowią w istocie polemikę z prawidłowymi i nie budzącymi wątpliwości ustaleniami Sądu I instancji. Sąd Okręgowy prawidłowo – w świetle art. 232 k.p.c. - ocenił wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego, bez naruszenia granic swobodnej oceny, zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c.

W świetle powyższych rozważań, podzielając w pełni stanowisko Sądu I instancji oraz nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji swojego wyroku.

Przewodniczący: Sędziowie: